

دق نامه

بنويشته-كس: آنتون چخوؤ

گيلكي وگردانه-كس: سوھل حدري (وگردان، فارسي نسخه جي)

مهربان عمو جان، آنيسيم پتروويچ!

ساعتي پيش، شيني همشهري بومابؤ مي ورجه. او منن مئنا كه هر را جي گبزني گوده ديم، مو واخووابؤم كه شيني همساده بعني آقاي موراچوچ اخيرا خارجي جي وگرسته. وير بدئم! چؤن كه دئسال بيشنووسه بؤم كه گوبا اي آقا خو خانواده همرا خاست هميشه ره بوشون خارجي.

مهربان عمو جان، اگر تي برارزه حتى انئي دؤس داري لطفا آقاي موراچوچ دئن بوشوؤ و مره وي لاکو، ماچنکا، حال و احوال جي واخوواکون. اجازه خانم مي تنه رازه تره ره فاش بؤکونم. خالي تره هيسه كه تونم اعتماد بؤکونم. مو ماچنکا دؤس دارم. ديوانه وار وره دؤس دارم، خو ووجود جي حتى ويشتر دؤس دارم! شيش سال جودايي، انئي مي علاقه جي کمانؤبه. خاهش کونم مره وي حال و روز جي واخوواکون. بنويس چي وضعيتي منن وره فاندراستي؛ آا مره بادانوگوده و هلا مره دئبار مؤسون دؤس داره؟ آيا اشکالي نني كه مو وي همرا

مڪاتبه سراڳيرم؟ وي روز ۽ روزگار ۽ جي قشنگ سر در بيار ۽ ته
نامه مئن مره ته جامع آوج هدي.

وره بوگو که مو ده او خوجير دانشجو ۽ دئبار ۽ بي نوا نيم.. ايسه
ده مو دادگوستري وکیل ۽ پانه ک هيسم، اداري سابقه دارم، ثروتي
فيچئه دارم.. خلاصه اون که خالي اون هيسه که تونه مي خوشبختي
دورو ساکونه.. خالي اون!

تي آوج ۽ رفاق مئن، تي دسانه خوشادنم

"تي برارزه، ولادمير گرچنو"

موضوع: جامع آوج

برآرزه جان، خوځير ولادمير!

هو رۆز که تي نامه مي دس برسه فردايي، بوشوم آقاي
 مۆرداچوپچ^۶ ورجه. چه خوځير مرکهبي! هرچند خو خاريج-دؤبؤ
 زمت^۶ مئن، پير و مۆسوید بؤبه ولي مره که وي دئباري دؤس بؤم،
 هلا بادانوگۆده. او زمت که وي خوئه ور برسّم مره کشاگيت و مدتي
 به مي ديم خيره بؤبؤ، ايمه تته نرم-بؤبؤ صدا همرا و تته حجب-دؤبؤ لحن^۶
 همرا بؤگۆت: "حضرت عالي بجا نيأرنم!" اما تا خو نامه بيأردم، هنده
 مره کشاگيت و بؤگۆت: "ايسه مره ناد بؤمأ!" چه خوځير مرکهبي!
 مشرؤبي بيأردن و تته مزه آني اون^۶ ور. ايمه، ساعتی خوئه ورق^۶ همرا
 سرگرماگۆديم. آقاي مۆرداچوپچ خوش-گبزن و بذلهگو هيسه و مره
 جورواجور تؤوليحاتي راجع به خاريج^۶ ممالک بدأ و خو طنز-دؤبؤ
 تؤوليف^۶ همرا آلمان^۶ رسم و رسؤمات^۶ جي، گلي مره خنده بدأ. ولي
 گۆت که آلمانن، علؤمي زمينه^۶ سر پيشرفت بؤگۆده'ن. تازه، تته عكس

آني مره نشون بدأ كه ايتاليا من وگرد ۶ سر بهنه بون: تته زنكه تاتاي،
عجيب و غريب و ناشاسته لباس ۶ همرا.

ماچنكا' آني بدم. تته صورتی تومان-پیران دوگوده، تته فاخر
رنگ ۶ جي و جواهراتي كه نفيس نشون دا، خوره درگئنته داشت.
تره نادانوگوده بو و حتی موقعي كه تره جي و تي حال و روز پورسه
دوبو، وي چوشمان ۶ جي آسوره بکست. تي نامه رفاق هيسه و او
حس و حالي كه اونه داري و هيجور اينكه وره باد دي تره جي تشکر
بوگود. بنويشته بي كه اداري سابقه داري، پول آني داري! تي پولانه،
جان ۶ قوربان بر باد ندي و رفتاري شاسته بدار و اسراف ۶ جي
دوري هاگون. مو خور آني جواني سر، لذت ۶ ره افراط گوده نابوم اما
خالي تته پاچ ۶ زمت ۶ من و اوقن آني خو خويشتن-داري همرا؛ با اين
همه هنوز آني خو افراطي کاران ۶ جي پشيانم. تره ره خر خانم و
سلامتي آرزو.

"تي خرخا عمو، آنيسيم گرچنو"

بعدالتحریر: تي نامه هرچند تا حدودي مؤبهم و نامفهوم بو اما روان و دلچسب هيسه. اونه همساده نه همه نشون بدام. هر کي که تي نامه بوخوند بوگوت توته سرانده هيسي. حتي والوديا، اون جي ته رونوشت تهه بوگود تا اونه چاپ ره روزنامه ن ره بخسانه. ماچنکا و آلماني اورماخر آني، يعني هوني که پارسال ماچنکا همرا ازدواج بوگود، تي نامه بدن و آلماني اورماخر، خوندن پسي، اون جي بسار تعريف و تمجيد بوگود. ايسه ده تي نامه همه کسه نشون دنم و اوشان ره خونم. بادانوگون، هنده آني نامه بنويس. تازه، خاوباري که آقاي مورد اچوچ خوننه من صرف بوؤ الحق که عالي و خوش طعم بو.

۱۸۸۴ ميلادي سال.